

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Egész évre ..... 8 kor
Fél évre ..... 4 .
Negyed évre ..... 2 .
Egyes szám ára 20 fillér.

Feloldás szerkesztő, lapkiadó és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

FO-utca.

Hirdetések díjazás szerint.

Kéziratok nem adának vissza.

Uj évre.

Évről-évre megfialodik a föld meg a természet, csak mi öregszünk véges halandók, akik azért jövünk erre a világra, hogy dolgozzunk, küzdjünk, szerezünk és meghaljunk, hogy helyet adjunk az utódoknak, akik erőteljesebbek, okosabbak, mint mi s akikre hasonló sors vár.

Ez az esztendő, amely elrohant fölöttünk, mely nyomot hagyott hazánk történetében s e nyomok elmosódni nem fognak az idők avarában. Bármennyire ártottak is közgazdasági viszonyaink a több mint egy esztendő óta tartó válságos időknek, azok még is fölkeltették, erejének tudatára ébresztették ezt a szunyokoló népet, amely most hangosan követeli jogait s nem fog nyugodni addig, míg minden jogos kívánsága teljesíthető nem lesz.

Közgazdaságilag bizony erősen éreztük a határytokat, nincs már manapság az a vidéki szatócs, akinek be nem hatólván volna a budapesti piac depressziója s aki hőn nem óhajtana, vajha vége lenne már ennek az áldozatlan herce-hurcának s megkezdődne ismét a komoly, realis, hasznóhajtó munka. 1867. óta nem stagnált meg egy a vállalkozási kedv Magyarországon, mint az elmúlt esztendőben, ezer és ezer munkáskez hevert tetlenül, illetve szorult ököbe a „szarnok tőke” ellen. Mindennek most már végét kell vetni.

Énnak ez új esztendőnek a közállapotok rendbe hozásával kell kezdődnie. S ha ez bekövetkezik, akkor az 1904-ik esztendőből olyan általános anyagi fellendülést várunk, a kereskedelmnek, iparnak s vállalkozási kedvnek olyan fokozott mértékben való megerősödést reméljük, hogy a jövő-kony hatását az egész magyar társadalom érezletli fogja. A szunyadó, illetve elnyomott gazdasági erők egyszerűen felszabadulnak s a közforgalom el fogja érni azt a mértéket, amely egy életképes ország fellendítéséhez szükséges.

Ha most ezekhez hozzá vesszük az illetékes helyről kiutatba helyezett szociális reformok megvalósítását, melyek csakis a magyar államesszue diadalaát és a magyar faj felszívó képességét és a szegényebb néposztályok teljes, végleges egyenjóságát fogják hirdetni, hazafit örömmel üdvözöljük az 1904-et, mint a munka és az áldvos reformok esztendjét.

Nezzünk végig hazánk legutóbbi harminc esztendő történetén. Látni fogjuk, hogy állig van újabb intézmények között egy is, amely tökéletes. Sem a törvényhozás, sem a közigazgatás, sem az igazság-szolgáltatás, sem kereskedelmünk és iparunk, sem a magyarosítási akció nem tökéletes. Mindenből van valamink, néha több is a valannél, de egyikből sincsen annyi, mint amennyi a közérdek szempontjából szükséges. A külföld művelt nemzetei már mind túl vannak ezeken a nagy problémákon,

ők most már a tökélesbítés munkáját végzik, míg nekünk minden erünk megfeszítésével még mindig alkotni kell.

S az ilyen alkotásokhoz nyugalmas, közgazdasági és társadalmi életünk nem zavará esztendő kellene, nem egy — se kelto, hanem legalább husz. Egy olyan zavaros esztendő, mint az ideí, szerencsétlen körülmények között évtizedekre visszavetelt Magyarország. Törökjedjen tehát artta, hogy a bekés munkálkodás és fejlődés abban az esztendőben lehetővé legyen téve, mert ezt a zúrvavos állapotot ez a közgazdaságilag amugy is eléggé elgyengült ország már állig bírja tovább.

Csak nézzünk végig a szegény néposztályon, mily súlyosan éri már meg a meddő munkátlanoságot! Nem volt rossz esztendő, a tél eddig nem is volt valami nagyon szigorú, a nyomor mégis megdöbbenően nagy. Ez a körülmény egyuttal azt is parancsolja, hogy akinek addig az Isten fölösleg, az a nyomoruság telvezében ne feledkezzék meg a szűkölködőkről s tőle telhetőleg támogassa őket. A hivatalos jótékonyag ügy fejtelen és szűkölkő meg naplunk, hogy attól a tömegnyomornak egy napi csillapítását is haszlatalanul várjuk. Ellenben össze kell fogni a társadalomnak, a vagyonosabbaknak minden városban, minden faluban, hogy a helyi nyomor túlök telhetőleg enyhítsek.

Az új évet legszebben a jótékonyasággal

TÁRCA.

A kacsavadászok.

Irta: Január.

Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcája

Ugy történt a dolog, hogy a halmosi legényegylet bajján a Hajas Miska igen sokat táncolt a Kenderes Gábor szerelőjével, a szép Pannival, a miért Kenderes Gábor szörényen bosszankodott. Nem a feltékonyás bántotta, nem attól tartott, hogy nem heccedődnék vele oly célszerűen.

Ez a Hajas Miska pedig nagy ördög volt. Másfélharmadon nagyon jó pajtások voltak a Gáborral, de mivel tudta, hogy a Gábor pajtást majd felveti a bosszúgá, ha rákai a Pannival táncol, ő azért is csak a Pannival táncolt. Megfogarta Istengazdaság s nagyokat nevettek magában, ha úgy felszemmel oda pislaniva, Gábor areáról a szörnyű bosszankodást olvashatta le.

Bizony, én is csak amondo vagyok, hogy nem a legkedvesebb dolog az ember szeretőjét a más karjában látni.

De lát Gábor megbirozt az ő Pannijában, nem félt abból, hogy más legyenhez esup at az ő jó szíve, de azt már megis csak embertelenségnek tartotta, hogy elklopakodtat előle a szeretőjét, hogy ő ne táncolhasson vele.

Hancsa, hogy az igazat megvalltuk, azért nem volt ám ez a Gábor oly gyáva legény, mint

a milyennek látszott. Csak nem akarta nyírteni, mások előtt is kimutatói, hogy ő Pannit szeret, habár ezt, ha más nem is, de a Miska nagyon jól outta.

Azért azt soha sem mondta neki, hogy ő ezt is tudja, de amall többet bosszantotta it a balon, no meg a fonban.

Ugye, nem haragszol Gábor, hogy a Pannival egyet táncolom? Így szokta bosszantani Gábor s akárk olyan gnyos, esipós mosoly szaladt át.

— Már miért is haragudnám — felelé Gábor — dehogy harag-zom.

Pedig dehogy nem haragudott! Majd meg-pukkadt a bosszangót.

Miska pedig önmagában kacséva elvagyult a táncelőlk közé, hogy újra eldöspesse a Pannit.

— Megállj, akasztófa síhedor, így monologizál magában Gábor, megkeserült meg, hogy minduntalan bosszantás. El-negyünk mi meg kacsára, majd kitőlben bosszantat rajad ott a nádasban.

Mert tudnunk kell, hogy Miska és Gábor kacsavadászok a kik mindig együtt szoktak vadászni a reftalul határon fekvő Nádasban. Ilyenkor aztán minden feledni szoktak, meg a Pannit is s minden gondolatuk a kacsra.

De, hogy ez egyszer csak a Miska gondolt igazán a kacsákra s Gábor nem, bizonyítja az alábbi eset.

A legényegylet helyét után harmad napra a két pajtás ismét megindult a reftalul Nádas

felé, hogy kompiánban agyonpüfögessék a tavon hemzsego kacsákat.

Persze, hogy a Miskának eszékában sem volt a Pannit, de Gábor most is csak at morogta magában a mit ezéltől három nappal: „Megállj, akasztófa síhedor . . .” A többit csak úgy kepzéte utána.

Mikor a tohoz étek, Gábor azt ajánlotta Miskának, hogy jó volna eszoknaka ülni s a nádas közé evezni, mert így több kacsát lehetnek.

Miska helyeserte s el is fogadta a Gábor tervét s azonnal bele is lötök egy eszoknaka, mely a parton állott s a nádas közé vezeték. Gábor vette at a kormányzó szerepet s oly helyre vezetle be a eszoknakt a mely hely nemhogy csak mely volt, hanem a honnan a Miska nem is ismerte a kijarat.

Mikor aztán már a Gábor által kismzelt helyre értek, Gábor megállította a eszoknakt s mind a ketten helyét foglaltak benne. Gábor egészen a eszoknakt orrára üt.

Míg ottok így egy negyed óráig a mikor egy sereg kacsra felrepül s a nád közöt eszörtetés halik. Mind a ketten a eszörtető hang felek vetik teketekteték, mire Gábor egészen varratlanul a eszoknakt orrára ugrik s a vízbe veti meg s álzótlanok kezd: „Farkas, farkas! Miska, menekülj!”

Igen ám, eszkahogy a Miska már akkor a fefordult eszoknakt alatt volt. Mire ki tudott alola bujni s Gábor kereste. annak már hire-havma sem volt.

Kiesztán at a dologot.

Ugy tett, hogy a kutyáját otthon hagyva

lehet megünnepelni, s minél többen szorulnak rá a jótékonyágra, annál szigorubb kötelesség a szegény emberek inségét enyhíteni.

Előfizetési felhívás!

Lapunk január 1-ével a IX. évfolyam I. negyedikébe lépett. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, sziveskedjenek előfizetésük módját megírni, nehogy a lap szünetelésében fonákadás történjen. A lap hátralékait pedig a határelőre beküldésére, s a lap futtatása tetemes költséggel jár. Lapunkat a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlvá vagyunk tisztelettel

az „Alsó-Lendvai Híradó” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Nyílt levél a Szerkesztőhöz.

Tek. Szerkesztő Úr!

Elmult hetek lapjában olvastam a térről és ennek hátrányáról, melyből következtetve, hogy szén és fa hiányában a szegény ember nincs védve a hideg ellen. De hiszen Lendvát a módosabb úri osztály sínes védve — aki azért fizetelt Olvasó-Egyletbe, hogy a társadalomban osztály-reteg legyen és a világ eseményeiről terjedelmesebb — és több némi lapokból — magának meggyőződést szerezhessen. Sajnos azonban, hogy ezt a teli időszakban nélkülözni kénytelen, mert dacára annak, hogy az olvasó tereiben a kályha mellett lehet ugyan olykor látni kőszarban keves maradékot szaraz fat — de azért még vasárnapon; sőt karácsonyi hármas napokban sem — a midőn több tag rá érne olvasni — nem lesz befutve.

Hallomás után tudom, hogy csak este-felét szokták befűtteni különösen azon t. tag uraknak, akik egytáya világot — két hétig is ugyanazon egy gazdaság kártyaival kénytelenek járítani — hogy ezek esetleg meg ne fazzanak.

Az olvasó közönség azonban délig nem

olvashat a hideg szobában — delután pedig még a szoba kissé meg melegszik, addig a természet azt világosság megszűnik kedvezni. — Utóbb az egyetlen homályos lámpánál meszebb — csak éles szemmel lehet látni — közelben pedig — ha hozzá férhet — csak állva lehet olvasni.

Az előbbi szállodalásnál a kályhákat megtraktált ugyan korhadt rőzével, de ez vagy nem égett, vagy bűzt terjesztett. A mostani pedig, ha pár darab jobb szaraz fat bevitet is, — vagy előbbi estétől fenyaradt a kőszarban, — de meg nem gyújtatta és így hasztalan van a sok lap, mikor nincs alkalom és idő hozzá, hogy ezeket a tagok élvezhessék.

A szobák — legalább délig — sem szellőztetve, sem sópörvé, illetve rendezve nincsenek.

A tagoknak úgy látszik, ezen teli időszakban — amikor leginkább kívánatos lenne a közös társadalmi élvezet, — meg kell nyugodni abban, hogy tanácsosabb és jobb, habár kissé tan olykor unatkozó — ezen idő meleg szobában is kényelemben otthon töltöni — mintsem az egytel hideg termeiben élvezetet keresni vagy lehetőleg betegséget szerzeni.

Igen célszerű és kívánatos lenne, ha a t. választmány jövő évben az egytel berendezést házilag kezelve, vagy pedig a szállodalossal oly kimerítő szerződést kötne, melynek alapján ily hallatlan visszaélést megelőlni lehetne.

Különbön már most is szükséges lenne ezen körülményen változtatni, hogy az olvasó tagok egész télen át kirekesztve ne legyenek és hogy az egytel önmaga — a szegényeségi bizonyítványt alá írni kénytelen ne legyen.

Alsólendván, 1903. december 29.

Egy egyleti tag.

HIREK.

— **Zalavármegye új főispánja.** A hivatalos lap egyik multiheti száma hozta már, hogy a király Jankovich László graf főispán eddigi állását felmentelte s Zalavármegye főispánjává Hertelendy Ferenc országgyűlési képviselőt kinevezte.

Hertelendy Ferenc az egytelről embere, tele munkakedvvel. Már mint fiatal ifjú, a közügyek terein buzgólkodott, amelyvel széles körben kivívta magának az elismerést. Mint a Zalavármegyei Gazdasági Egyesület elnöke, de ugy is mint országgyűlési képviselő, a kisgazdák sorát melegen szíven viselte. Függetlenül kísérte mozgalmait s respektus volt az őszön. — A síkföld kivándorlást is erőszakkal tartott bevezetve behatároltja felvilágosult gondolkodását. A tapolcai vasútkezelőket egy évizete képviseli az ország-házban, ahol különösen gazdasági kérdésekben szorgalmatos. Mint képviselőt erre a főispán kinevezése. Kinevezése széles körben nagy megelégedést kellett, hogy alkalma lesz most minden munkaköréjét és tudását zalavármegyejének szentelni. A felsőbb rendeltetésű a szolgák: — O Császári és Apostoli Királyi Felsége I. évi december hó 19-én kelt legfelsőbb elhatározása életörtesítésesre dr. graf Jankovich László Zalavármegye főispánját ezen állásaitól szolgálatának elismerése mellett saját kérelmére legfeljebbesen felmenteni meglátoltat.

„O Császári és Apostoli Királyi Felsége I. évi december hó 19-én kelt legfelsőbb elhatározásával életörtesítésesre Hertelendy Ferenc országgyűlési képviselőt Zalavármegye főispánjává legfeljebbesen kinevezni meglátoltat. Budapest, 1903. december hó 21. Tiszta.”

— **A tavozó főispán.** Graf Jankovich László Zalavármegye tavozó főispánja a mult heten bucsuzott el a vármegye központi tisztviselői, a m. kir. pénzügyigazgatóság és a m. kir. államnép-tettesi hivatalok tisztikarát. A tisztelő tisztviselőket Cserán Károly alispán vezette. A tisztikar nevében kérte dr. Jankovich László graf, hogy minél előbb legyen és szegélyezze ki, mint Zalavármegyebe tapaszalt és szerzett, vesse a szívébe, mert csak ezzel halálaita joga a t. szeretelt, amelyvel további útjain a megé közönsége s tisztikara kiseri. Dr. Jankovich László graf közönséget mondott a zivész bucsuzó szavakért s biztosította a tisztviselői kart, hogy amint het iges felvált, amelyvel Zalavármegyében töltött, igaz szeretettel viselőtt munkatársas iránt, azoknak minden érdekét szívesen védi és előmozdítja. Itt rekedett, úgy szeretettel fogja ápolni ezt a kapcsot a jövőben is és szeretettel, barátsággal gondol viszza Zalavármegye minden tisztviselőjére.

A tavozó főispán e hét elejen Nyargyánban busulatagatásokat tett.

— **Eljegyzés.** Somogyi Irma a hajdu-szaboszlói polgári iskola tanára, aki csak nem rég tavozott körülmök, eljegyezte a helybeli polgári iskola igazgatójának Kiss Denesnek feleségét Maristát. Igaz szívtől gratulálunk!

— **Ésküdték az 1904. évre.** A zalaegerszegi kir. törvényszéknek az 1904. évre a következők alsólendvai-ésküdték lesznek: a) **Rendes ésküdték:**

(mert csak ő neki volt kutyája) megmondta anyjának hogy a Koszorty csak akkor érezzesse utána mire gondolja, hogy ők, Miskával, már a főzők érték. Úgy is volt. A kutyá eljött a gazdája után s miután megismatolta, hogy a nád között van, utána ment. Ez volt a farkas.

Gábor hamarosan a parthoz ért. Ismerete a kijáratt. Ruháját nem sajnálta, mert hisz erre való ruhát veti magára.

Mikor már a nádason kivált volt, elkerült jó messzire s onnan kiabált Miskának: — Miska! Miska! Mis — kal Ére gyere! Erre őrsz ki leg hamarabb!

Pedig eddig, Ére a legmesszebb. Csak azért hívta erre, hogy meg több vizet taposszon. Nem azt annak a ki a Pannival oly sokat szeret táncolni.

S Miska ment a hang felé. Szegény ördög mire kiért a nádashoz, arra a Gábor ruhája meg is száradt, róla pedig — dacára, hogy két óra hosszatt sütkérelt a nádas mellett — meg otthon is eszurgott a víz.

— No, Gábor így még nem jartunk. Mondta otthon.

— Az ám, a rezagyalatt, esufl jartunk. S most Gábor kacagott magában.

— Igaz, hogy először, de még igazabb, hogy utóllára üttem a eszoknába, mondta Miska.

— De én sem ütök ám bele többé: —
— Nem is ütök ezután eszoknába. Csak úgy vadászatk ezután is, mint máskor.

Hanem történt időközben, hogy a Gábor elárulta a dolgot az egyik pajtásának a ki aztan

viszza mondta Miskának, hogy, bizony, ez kiestnált dolog volt a Gábor részéről a miert a szeretővel oly sokat táncolt. No, persze, hogy ezután az egész faluban híre ment, hogy miúy eszofosan járt a Miska a Nádastóban. Hallott is ürte eleget. No, de azért nem szólt egy ábra szót sem Gábornak, de elhatározta, hogy a kölesőt visszadadja neki. Így tett, miután ő nem is tudna arról semmit sem, hogy Gábor keszkarva borította a tóba s hogy az egész föld a boszu műve volt. Várt, míg Gábor előlép a sz. eszettel.

De azért ők mindig elmentek kacsakára vadászni s jó barátok is maradtak.

Mikor aztan már ezen tréfa után egy eszomé idő eltelt. Miska is gondolót egyet.

Ismet a tonal látjuk a két kacsavadászt. Miska előáll a szóval.

— Hallóte, Gábor. Gondolomtán egy okosat. Gábor, a ki még nagyon is elfeledte a Miskával tett tréfáját, no meg a kinek most már ismet csak a kacsá volt minden gondolata (Miskának pedig a Panna), ügyelmesen hallgatott! Miskára a ki fontos hangon kezdte a szót.

— Azt gondoltam, Gábor — folytatta Miska — hogy, mivel a kutyád tegnapelőtt eldögölt, legyünk mi a kutyák.

— Hogy gondolod?

— Hat csak egy, — hogy hol te mász be a vízbe, hol pedig én s utatni fogunk, mint a kutyák s zavarjuk a kacsákat.

— Mondasz valamit.

— Ugye, hogy jó lesz.

— Bizony jó. De ki megy bele először?

— Múgd bele megyek én, mondja Miska s azonnal fel is vetkőzött, bele ment a vízbe s el kezdte ugrálni, mint a kutyá. Egy darabig el megeselekedte, de aztan kijött s Gábort küldte be.

— Most menj bele te. Hanem azt megmondom ám, hogy, ha valaki esetleg jónni talál, onnan a faln felől, az mondok, hogy te vagy a fozsolgábor. Így aztan majd nem mernek bántani, hogy a nádatt letröpd és törőd.

Gábor tehát bele ment a vízbe, be a nád között el kezdett ugrálni, mint a kutyá.

— Ée Miska?

Mig Gábor a nádason ugatott, addig ő bezsaladt Refaluba, feltármázta az egész falat, hogy a Nádashon egy dűbös, egy megdűbödött ember van a ki azt kiabálja, hogy ő a fozsolgábor.

Erre a híre az egész falat vasváltt ragadott s rohant a tó felé.

A Gábor utatása már messziről hallható volt. — Halljátok! Halljátok! Biztítja Miska a vasváltt nepeit.

Ezek pedig nagy dűbösen neki rotanunk a nádashon, környelvezik azt s zavarják a Gáborat.

Persze, hogy meg volt rökönjóvde e szegény legény a mikor látta, hogy az egész fal nepe előtt ő már vadászni — vasváltkkal. Mint tettehet szegény ördög, megfogódva a Miska tanácsát, el kezdte kiabálni, hogy ő a fozsolgábor, tehát ő hozzá az utolsó eszök.

No iszen ezeknek sem kellett több. Most már esakugyan hittek, hogy dűbös emberrel van dolguk, miert is egynehány batrább ember utána

jalas Béla hercegi urad. érdeköfértől, Belosias Janos főbírótokos, Csukies Adolf ták postárnok, Eorsi Gyula számtartó, Hrabovszky Kelemen m. kir. érdeköndök, Hajmánsz Ferenc pek, Kis Denos polg. isk. igazgató, Koller Ferenc el. iskolai tanító, Kormos Armin ták igazgató, Mázol Arnold mérnök, Marokovics János pek, isk. tanár, Matyasovszky Vince hírtökös, Pataky Kálmán pek. isk. tanár, Murkóczy Iure pek. isk. tanár, Tomka Mihály herceged. b) **Póteskédtek:** Hajos Mihály ügyvéd. Iványi Andor pek. isk. tanár, Marton Kálmán kereskedő, Pollák Emil főkönyvelő.

— **Ejegyzés.** Kautzián József klagenfurti könyvelő jegyezte Turnauer Rozsika kisasszony Alsólendvárol.

— **Az állami tisztviselők köztük.** A rég vált fizetési pótlék nemcsakokra pötlökön lesz az állami hivatalnokoknak. Az utánpótlózásra jörsötök határozat már befolyt az szükséges számítások, sőt Budapestben és még néhány vidéki városban már ki is fizeték az 1903-ik évré jött összeget. A vidéke utastásit küldték a közpönlöt, hogy a pótlékfizetés mielőbb megdörtgjön. Mivel ezen sok-nink napvilágot látnak, addig már vársnyegnek sok helyén élvezik az előlétek kiutalt pótlékot.

— **Az alsólendvai önk. tisztelet-egylet 1904. február 1-én** a Korona szálló nagyereményben saját zenekara közreműködésével tüneményt rendez.

Öngyilkosság. Hardy József pénzügyőri fővizgató évek 28-án szolgálati fejezvényre a esentei után agyon lötte magát. Levelet nem hagyott hátra, így tettenek oka ismeretlen. Szerencsésen fiatal ember igazán mintaképe volt a szolgálat lelkiismeretesen teljesítő pénzügyörnek; jobbbé való szeretett, becsülték, hogy mi kergethette a halálba, nem bírjuk elképzelni.

— **Színészet nálunk.** Városunkat az ősi szokásból ilyen éden is fél akára keresni a nemzet megrázására egy kised csoportja. Szabadhegyi Aladár a színkerület igazgatója értesít bennünket, hogy a közeli hetek egyiken társulatával Lendvára jön. Titkára a napokban járt itt s berleteket gyűjtött, amint értesültünk, jó eredményvel dolgozott. Hogy Szabadhegyi kiesoda, azt persze nem tudjuk, s így róla, valamint társulatáról egyelőre sem jót, sem rosszat nem mondhatunk. Ő sokat ígért, de hogy mi is fog vala, az a jövő tén. Bel sok színes társaság igért már nekünk sok szepet, s zavát oly kevés állotta; így nem is esodálható az a bizalmatlanság, amelyely a közönség a vi-

déki színészek iránt viselkedik. A társulat tartozásait 12—14 napra tervező és az idő állt a legújabb darabok előadását helyezi kiállításba. Reméljük, jöreltet be is fogja váltani.

— **Elömnökügyi engedély megköszöbátása.** A kereskedelmiügyi miniszter Barthold István ügyvéd pápai lakosnak Körmed Állomástól Ródes állomásig, valamint Zalalövölétől Zalaegerszegig, ugyanezen Rímcsütől Nagyralos és Óriszentpéterig érkező vasúti járatban az országhatárig vezetöndő köz-mozdony-helyjélekedő vasútvonalára az előmnökügyi engedély érvényét továbbá egy évé meghosszabbította.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény hogy a Ferencz József keszöriút valamennyi hasonló vizet tartós haszható hatása és emulsióere meglehetősen iszével fogva, már kis adagban is tetemesen föllélmény. Kérjük határozottan Ferencz József keszöriút.

— **Mi kell a magyarnak?** Parlamenti körökben néhány nap óta közboszéd tárgyal képezi egy esemény, mely az obstrukció útján napjainkban a Kaszinóban most végbe, de nyilvánosságra csak most került. Egy este a nagy tarsalgóban a Kaszinó politikusi igen szívesen veszedék beszé, s a helyzetéről beszélgettek. A hangulat megdörtgött, a tárgyat volt, véka súlyos kijelentések is hallatszóttak, kemény kritikai szavak. Így föredéltheti tag gyöszere a következöket mondta: „Ha az obstrukció legalább olyan célokat küzdenének, amelyekre első sorban van szükség a nemzetnek... „Kivánság, vagyok”, jelelt erre gyorsan az obstrukció egyik vezetője; hogy mit tartasz kégyelmes uram olyannak, aurre első sorban van szükség a magyarnak? „Az szöztudomán!” jelelt a kégyelmes ur. „Fogadjunk száz üveg pözege, hogy ha negyvenközt megkerdezzük az a harmadnyegét ura akik itt vannak, nem lesz három, aki erre a kérdésre így felel: „A fogadást megköbítették, a szölgák papírszeledek hoztak és azt a bronzurát, aki a szöchevy István korá óta használnak választási celokra és a titkos szava-

zas megindult. A kérdés az volt: Mi kell a magyarnak? — erre kellett felelni. Az urak gyorsan felszavazták, s aztán nagy előklődés közt bonoltak fel a szavazó lapokat. Általános meglepetésre a fogadást a kégyelmes ur nyerte meg. Klóncé lapján ilyen válaszok voltak: „A magyarnak szabadleg kell, semmi egyéb.” Függelékenyre van leginkább szükségünk.” „Ne feledjünk meg a Testvérséget.” „Nagyobb nuveltséget kerünk.” „Több pénz.” „Onálló vámat.” „Szorosabb összehatást!” Illeszködésem szavazó lapra mintuk csak összehesztelték volna a szavazók. Azt írták: „Mik kell a magyarnak? Hat Egyetertes!” A kaszinóban egyik képviselő tagja erre így szökt: „Egyesen természetesen, hogy majdnem mindnyájan erre a gondolatra jödtünk. Az oka ennek az, hogy egyetlen egy lap sem nyújtja a hazai közeletnek olyan hó képet mint az Egyetertes; s a függetlenségi törökösök az Egyetertesnél lelkesebbé büzzöbb és nagyobb sikere apostola egy sírba. De nemcsak politikai és társadalmi téren az elhunnt 37 évtolyan alatt vezetlappá az Egyetertes, a közzadásig, az ipar, a kereskedelem és a mezögazdaság sem nélkülözhetetlen szölgálatát. Szözeplőn rovata pedig egyen egydél áll az egész sajalóban. Feröy Sándor föszereköztö ugyanis, mint politikai fömnökötök megdörtgött nyeri Kossuth Ferencet, Magyarország ez idöszerint legelső politikusát, azoképen szözeplőimani fömnökötök társasá megnyerte a ma elő magyar irok egyik legnagyobbnak, Eötvös Károlyt. E két ragyogó névhez a kiváló munkatársak egész gárdája csatlaközik — s ezek együttés munkája emelte az Egyetertes, határán túl is hódító utat jörelgö magyar lapra. Mostan jöreltek ez a lap egy nyura ajándékot is ad előléteketök, azoknak is, kik most jelenléteken új előléteketök gyannt, Pannasz Raközyéval és művészi kivitelű és gazdag tartalmú. Elölteszték Budapest Vármegyé-tele, 11 szán bölöndökötök. Tisztviselők, papok, tanárok, tanítók, lelkesek, magyar katona-tisztek, kedvelözesen uran kapják egy hónapra 1 fr 20 kreit, negyedévre 3 fr 50 kreit felelvé 8 kreit.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka.

A VÖRÖSMARTY-ALBUM

A Pesti Napló, amely eddigre az Ember tragediáját, Arany János balladait, Zichy Mihály illusztrációját, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, a Költök-Albumot, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, s a következő évben a könyvtáron általános föltötes költö kiállításban, az idén eddigi kiadványait föllélmény fönyel és pompával aranyasztalon kemény kötésben

VÖRÖSMARTY-ALBUMOT

figyá olvasónak karácsonyi ajándékul adni.

A Vörösmarty-Album a Zichy-Albumot is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költö életrajzát. Csongor és Füredet, Vörösmarty-nak e kedves drámai költököjét a Szöszot, a Vén cigányt, Szözn Bonlat és Vörösmarty-nak legkiválóbb költöi alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, 20 műnemekkel és számos szövege nyomott képpel és illusztrációval. A Vörösmarty-Album műnemekkel a legjelesebb magyar festönművészek készítik. Mindannyágyk élen ölt van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar történelmi festö, aki a Földön című képményét illusztrálja. Kortárs és barátja Madarasz Viktor, a Salamon című képményében készít festményt. A két nagy történelmi festöház a következö előrendű magyar művészek soraközik: Bihar Sándor, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kemény Jenö, Kernstock Károly, Kremer (Tardos) V., Magyar Maundeimer Gusztáv, Iványi Sándor, Radóczy Hírek X. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egykor sor kiváló magyar festö művészetét fogják a Vörösmarty-Album keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlaponak egy része gyönyörű színyomással lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar dísznöben. A

Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mind-azok, akik a Pesti Naplora

1. egyszerre egy egész évre előlétezen,
2. akik felelve fizetnek elő és kötelezettséget vállálnak, hogy egy további féleven át előlétezen leszen a Vörösmarty-Albumot,
3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előlétezen kötelezettséget vállálnak, azok a második évnegyedre szölo előlétezen beszölgálatása után kapják meg a Vörösmarty-Albumot,
4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előlétezen kötelezettséget vállálnak, azok a hatodik havi előlétezen beküldés után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előlétezen, akik a Zichy Mihály albumot, az 1903. évre szölo előlétezen alapján, mint előlétezen ajándékot bírnak, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előlétezen, illetve ha jelen nagy pontban felsörsö előlétezen föltételek egyikenek eleget tesznek.

A Pesti Napló előlétezen ára: Egész évre 28 kor., felelvé 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hóra 2 kor. 40 fill. — Elölétezen minden hó 1-től és 15-től lehet.

A „Pesti Napló” kiadvivalata.

lódult a vízbe, nyakon esipték Gáborat, a dühsö embert s megköbözöte bevitték a faluba a közöge hazához.

Itt már — azon reményben, hogy majd szabadon eresztik — bevallotta, hogy ö, bizony nem a föszölgábró, hanem csak kacsavadász s mivel nem volt kutyája, há ö maga ment a vízbe ugrani.

Emélt sem kellett több.

Most már arról is megköbözött mindenki, hogy ez az ember nemcsak dühsö, hanem bolond is.

Mert ki a manó látott már olyan vadászát a ki maga legyen a kutya s hozzá meg ugason így!

Mit tetek más Gabornál, mint, hogy becsukták a bíró disznóölőjába s jelentést tettek a föszölgábrónál, hogy itt a faluban egy megdühödött bolond ember van, csináljon vele válamit.

A föszölgábró eleinte tetának vette a dolgot s nem is tett semmit. Szögyö Gábor már hét nap óta lakta a disznóölt s mivel a bíró kijelentette, hogy ö ingyen nem fog tartani az özjában semmiféle dühsö és bolond embert, ezért deputáció ment a föszölgábróhoz, hogy legyen már rend a közögeben, mert mindenki tart, hogy ez a dühsö ember egyszer csak kiszabadul valamiképp az öböl s megrája az embereket.

A föszölgábró meg most sem tudta egészen komolyan venni a dolgot, miért is meghagyta a bíróknak, hogy vezesse fel azt a dühsö embert. Így asztán két esküdött, a kis bíró, meg a öreg bíró megköbözöte felvezették Gáborat a föszölgábró ele.

A föszölgábró rövidesen tisztába jött a helyzetét s jöt kacagva szabadon bocsátotta Gáborat, s a förtulásiannak pedig meghagyta, hogy masok okossábnak legyenek s ne fogjanak több dühsö embert.

Ezután már csak a förtulásiannak voltak dühsösek, ha valaki úgy oda mondda nekik: „Mikor fogtok megint dühsö embert?”

lehet megünnepelni, s mivel többen szorultak rá a jótékonyásra, annál szigoribb kötelesség a szegény emberek inasait enyhíteni.

Előfizetési felhívás!

Lapunk január 1-ével a IX. évfolyam I. negyediké lett. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, szíveskedjenek előfizetésüket mielőbb megújítani, nehogy a lap szűkdésében fennakadnak tőlünk. A lap hátraleköszait pedig kérjük a hátraleköszait beküldésére, mert a lap fontosságú tetemes költséggel jár. Lapunkat a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlván vagyunk tisztelettel

az „Alsó-Lendvai Híradó”
szerkesztője és kiadóvalata.

Nyílt levél a Szerkesztőhöz.

Tek. Szerkesztő Ur!

Elmult hetek lapjában olvastam a térről és ennek hátrányáról, melyből következtetve, hogy szén és fa hiányában a szegény ember névén véde a hideg ellen. De hiszen Lendvában a módosabb úri osztály sines véde, — aki azért fizetett Olvasó-Egyletbe, hogy a társadalomban osztály-egyetlen és a világ eseményeiről terjedelmesebb — és több nemű lapokból — magának meggyőződést szerezhesen. Sajnos azonban, hogy ezt a téli időszakban nélkülözni kénytelen, mert dacára annak, hogy az olvasó teremben a kályha mellett lehet ugyan olykor látni kőszábon keves maradékot: százaf fat — de azért még vasárnapon; sőt karácsonyi hármas ünnepeken sem — a midőn több tag rá érne olvasni — nem lesz befutve.

Hallomás után tudom, hogy csak este-felé szoktak befűtteni különösen azon t. tag urakkal, akik gyertya világnál — két héttel is ugyanazon egy ragados kártyával kénytelenek játszani — hogy ezek esetleg meg ne fazzanak.

Az olvasó közönség azonban délig nem

olvashat a hideg szobában délután pedig még a szoba kissé melegszik, addig a természet azt világozás-gyöngszűk kedvezni. — Utóbb az egyetlen homályos lapnálul meszebb — csak éles szemmel lehet látni — közelben pedig — ha hozzá férhet — csak álva lehet olvasni.

Az előbbi szálodásnál a kályhakat megtraktált ugyan korhadt rőzsével, de ez vagy nem egett, vagy büzt terjesztett. A mostani pedig, ha pár darab jobb száraz fat bevitelt is, — vagy előbbi estétől fennmaradt a kőszábon, — de meg nem gyújtját és így hasztalan van a sok lap, mikor nincs alkalom és idő hozzá, hogy ezeket a tagok élvezhessék.

A szobák — legalább délig — sem szellőztetve, sem sópörve, illetve rendezve nincsenek.

A tagoknak úgy látszik, ezen téli időszakban — amikor leginkább kívánatos lenne a közös társadalmi élvezet, — meg kell nyugodni abban, hogy tanácsosabb és jobb, habár kissé tan olykor unatkozva — ezen időt meleg szobában és kényelemben otthon tölteni — mintsem az egyet hideg teremben élvezetel keresni vagy lehetőleg betegséget szerezni.

Igen célszerű és kívánatos lenne, ha a t. választmányi jövő évben az egylet berendezését házilag kezelné, vagy pedig a szállodással oly kimerítő szerződést kötne, melynek alapján ily hallatlan visszalést megelőzhető lenne.

Különböznél már most is szükséges lenne ezen körülményen változtatni, hogy az olvasó tagok egész télen át kirekesztve ne legyenek és hogy az egylet önmaga — a szegényeségi bizonyítványt alá írni kénytelen ne legyen.

Alsó-Lendva, 1903. december 29.

Egy egyleti tag.

HIREK.

— **Zalavarmegye új főispánja.** A hivatalos lap egyik műltheti száma hozta már, hogy a király Jankovich László gróf főispán eddigi állását felmentette s Zalavarmegye főispánja Herteleny Ferenc országgyűlési képviselőt kinevezte.

Herteleny Ferenc az egyzsrűsűg embere, tele munkákkal. Már mint fiatal ifjú, a közügyek teren buzgólkodott, amelyről szöles körben kivita magának az elismerést. Mint a Zalavarmegyei Gazdasági Egyesület elnöke, de úgy is mint országgyűlési képviselő, a gazdasági sorsát melegen szöves viselte. Egyelmelem kísérte mozgáslonait s részt vett azokban. — A főispán kályvá-tervezésben tartott beszédeivel behatólytalanul felvilágosult gondolkodást. A tapolcni vas-törökereitelyt egy évizide képviseli az ország-házban, ahol különösen gazdasági kérdésekben szövel felszólalt. Mint képviselőt érte a főispán kinevezése. Kinevezése szöles körben nagy meglepedést keltett, hogy alkalma lesz most minden munkaköréget és tudását szövevényképpen szentelni. A főispán rendeltek így szölnak:

„O Császári és Apostoli Királyi Főispán g. évi december hó 19-én kelt legfelsőbb elhatározásával előterjesztésére gróf Jankovich László Zalavarmegye főispánját ezen állásától szölgálatlanul elismerése mellett saját kermelegre legyekel-meszebb felmenteni meflozlatott.”

„O Császári és Apostoli Királyi Főispán g. évi december hó 19-én kelt legfelsőbb elhatározásával előterjesztésére Herteleny Ferenc országgyűlési képviselőt Zalavarmegye főispánjává legyekelmeszebb kinevezni meflozlatott. Budapest, 1903. december hó 21. Tiszta.”

— **A tavozó főispán.** Gróf Jankovich László Zalavarmegye tavozó főispánja a mult heten bucsuzott el a varmege központi tiszviselőitől, a m. kir. penzügyigazgatóság és a m. kir. államépítészeti hivatalok tisztitárolt. A tiszlegi tiszviselőket Gsertán Karoly alispán vezette. A tiszitár nevében kerte dr. Jankovich László grófot, hogy mintha eddig szöves szölet és szöje emleket, amit Zalavarmegyeben tapasztalt és szerzett, vessse a szövebe, mert csak ezzel halálátalja meg a t. szöretelt, amelylyt továbbíjtani a megye közönség s tisztitárola kiseri. Dr. Jankovich László gróf közönsébet mondott a szöves bucsuzó szavazokt s biztosította a tiszviselői kárt, hogy amit het és fél év alatt, amelyly Zalavarmegyeben töltött, igaz szeretelt viselőitől munkatársai iránt, azoknak minden érdeket szöves viselte és előmozdított tököredelt, úgy szereteltel fogja apolni ezt a kaposot a jövöben is és szereteltel, bírattsalg gondol vissza Zalavarmegye minden tiszviselőjére.

A tavozó főispán e hét elején Magyarizstan bucsulatogatóskat tett.

— **Ejegyzés.** Somogyi Imre a hajdu-szöbzöszöli polgári iskola tanára, aki csak nem reg tavozó körimköb, egyjezte a helybeli polgári iskola igazgatójának Kiss Dénesnek bájos leingyit Marisak. Igaz szöveit gratulálnak!

— **Ésküdtök az 1904. évre.** A zalavarmegyei kir. törvényküzdök az 1904. évre a következők alsórendvén ésküdtök lesznek: a **Rendes esküdtök:**

(mert csak ő neki volt kutyája) megmondta anyjának hogy a Koszort csak akkor érezése utána mire gondolja, hogy ők, Miskal, már a töhoz ötek. Egy is volt. A kútya eljött a gardaján s a mután megszölmátala, hogy a nád közzöt van, utána ment. Ez volt a farkas.

Gábor hamarosan a parthoz ért. Ismerlte a kijárat. Ruháját nem szájnlta, mert hisz erre vao ruhát vett magára.

Mikor már a nádson kívül volt, ekerült jó messzire s ottan kiabált Miskának:
— Miska! Miska! Miska! — kál Erre gyere! Erre erre ki leghamarább!

Pedig dehogy. Ép a legmesszebb. Csak azért hívta erre, hogy meg több vizet tapossan. Nem azt annak a ki a Pannival oly sokat szeret tanulni.

S Miska ment a hang felé. Szegény ördög mire kiért a nádásból, arra a Gábor ruhája meg is szaradt, róla pedig — dacára, hogy két óra hosszat sütkérezett a nádás mellett — meg otthon is eszögt a víz.

— No, Gábor így még nem jártunk. Mondta otthon.
— Az ám, a rezangyalat, csufult jártunk. S most Gábor kacagott magában.

— Igaz, hogy először, de meg igazabb, hogy utóljára üttem a csomakba, mondta Miska.

— De én sem töök ám bele többbe.

Nem is ütök ezután csomakba. Csak úgy vadászlatk ezután is, mint máskor.

Hanem történt időközben, hogy a Gábor elárulta a dolgot az egyik pajtásának a ki aztán

viszta mondtá Miskának, hogy, bizony, ez kiserült dolog volt a Gábor részéről a miért a szeretőjével oly sokat távozott. No, persze, hogy ezután az egész haliba bire ment, hogy mily eszofosan járt a Miska a Nádastóban. Hallott is érte eleget. No, de azért nem szölet egy ára szöletsem Gábornak, de elhatározta, hogy a kölesöt visszajadja neki. Egy tett, mintha ő nem is tudna arról semmit sem, hogy Gábor keszakára borította a töös a hogy az egész földöt a boszu műve volt. Vart, míg Gábor eldőlött s az eszögt.

De azért ők mindig elmentek kacsákra vadászni s jó barátok is maradtak.

Mikor aztán már ezen treia után egy esomó idő eltelt. Miska is gondolt egyet.

Ismet a tonál látjuk a két kacsavadászt. Miska előáll a szöval.

Hallod-e, Gábor. Gondolhat egy okosat. Gábor, a ki már nagyon is elfeledte a Miskával lett tréfáit, no meg a kinek most már ismet csak a kacsra volt minden gondolatla (Miskának pedig a Panna), ügyelmesen halgatott! Miskára a ki fontos hangon kezdte a szöot.

— Azt gondolhat, Gábor — folytatta Miska — hogy, mivel a kutyád tagnapelt eldögölt, legyünk mi a kutyák.

— Hogy gondolod?
— Hat csak úgy, hogy bol te méz be s a vízbe, hol pedig én s utána fogunk, mint a kutyák s zavarjuk a kacsákat.

— Mondasz valamit.

— Ugy-e, hogy jó lesz.

— Bizony jó. De ki megy bele először?

— Majd bele megyek én, mondja Miska s azonnal le is vetkőzött, bele ment a vízbe s el kezdett ugrálni mint a kútya. Egy darabig nem megelekelelt, de aztán kijött s Gábor kiálta be.

— Most nem bele te. Hanem azt megmondom ám, hogy, ha valaki esetleg jónál talál után a fan felöl, azt gondolj, hogy te vagy a fozsölgabiro. Így lejt után majd nem mernek bántani, hogy a nadat letráns és töród.

Gábor felat bele ment a vízbe, be a nád közzé e el kezdett ugnani, mint a kútya.

— E, Miska?

Mig Gábor a nádásban uगतott, addig ő beszaladt Retfaluba, felmarazta az egész falut, hogy a Nádásban egy dühös, egy megdühödött ember van a ki azt kiabálja, hogy ő a fozsölgabiro.

Erre a hirre az egész falut vasillat ragadott s rohant a tö felé.

A Gábor uगतása már messziről hallható volt.
— Halljátok! Halljátok! Biztítja Miska a vasvillás nepeit.

Ezek pedig nagy dühösen neki rontanak a nádásnak, körítveszik azt s zavarjuk a Gábor.

Persze, hogy meg volt röngyödve e szegény legény a mikor látta, hogy az egész falu nepe eljött e rá vadászni — vasvillákkal. Mit tehetett szegény ördög, megfogódva a Miska tanácsai, elment haza, az nyolcra senki.

— No iszent ördökök, meg kellett több. Most már eszaknyug hítték, hogy dühös emberrel van dolguk, miért is egynehány bitrabb ember utána

talás Béla hercegi urad. erdőfelügyelő, Belosics János földbíró, Csukics Adolf fal. pénztárnok, Eorsi Gyula számtartó, Hrabovszky Kelemen m. kir. erdőrendnök, Hajmágy Ferenc pek. Kis Denes polg. isk. igazgató, Koller Ferenc el. iskolai tanító, Kormos Armin tkp. igazgató, Mokol Arnold mérnök, Murkovics János pek. isk. tanár, Matyas György V. u. hírl. red. Pataky Kálmán polg. isk. tanár, Somogyi Imre polg. isk. tanár, Tomka Mihály keresked. b. **Póteskádtek:** Hajsó Mihály ügyvéd. Iványi Andor pek. isk. tanár, Marton Kálmán keresked. Pollák Emil főkönyvelő.

— **Ejegyzés.** Kautzián József klagenfurfi könyvelő eljegyezte Turnauer Rozsika kislánnyal Alsólendvárol.

— **Az állami tisztviselők pótléka.** A rég vált fizetési pótlék nemcsakokra köztük lesz az állami hivatalnokoknál. Az utóványozásra jogosított hatóságok már befizették a szükséges származékokat, ső Budapestben és más néhány vidéki városban már ki is fizették az 1903-ik évre járó összeget. A vidékre utasítást küldtek a köztintűkhöz, hogy a pótlékfizetés mielőbb megértgériék. Mivel ezen sokan napvilágot látnak, adták már vármegyei kös helyén élvezik az előlétek kiutalt pótlékot.

— **Az alsólendváni önk. tűzoltó-egylet 1904. február 10-én a Kóroczka szálló nagyeremben sajtó zenekara közreműködésével táncmuliságot rendez.**

— **Öngyilkosság.** Hardy József pénzügyőr fővizgató dez. 28-án szolgálati fejezveire a eseteit után agyon lölte magát. Levelet nem hagyott hátra, így tettenek ok ismeretlen. Szerencsétlen fiatal ember igazán mintaképe volt a szolgálat lelkiismeretesen teljesítő pénzügyörnek; fejébe való szeretettel, becsülettel, hogy mi kergethette a halálba, nem bírjuk elképzelni.

— **Színészet nálunk.** Városunk az ősi szokásához híven ez idén is fel akarja keresni a nemzeti magyarságot egy kiadott csapat. Szabadhegyi Aladár a szinkrurlet igazgatója értesít bennünket, hogy a közeli hetek egyiken társulatával Lendvára jön. Titkára a napokban járt itt s beröketek gyűjtött. amint értesültünk, jó eredményt dolgozott. Hogy Szabadhegyi kiesoda, azt persze nem tudjuk, s így róla, valamint társulatáról egyelőre sem jót, sem rosszat nem mondhatunk. Ő sokat ígér, de hogy mit fog adni, az a jövőnk ténke. Helyi színház színház. A pesti Napló már nekünk sok szepet, s szavát oly kevés állotta; így nem is esdőlhat az a bizalmatlanság, amelyvel a közönség a vi-

déki színészek iránt viselkedik. A társulat tartózkodását 12—14 napra tervezte s ez idő alatt a legújabb darabok előadását helyezi kiállításba. Reméljük, ismeretel be is fogja váltani.

— **Előmonkúlati engedély meghozásabata.** A kereskedelmiügyi miniszter Barthos István ügyvéd pápai lakosnak Kórmend Állomástól Redies állomásig, valamint Zalaudólét Zalaezerszergyei, ugyanezen Rimcsőtől Nagyrahos és Örszentpeter erényesével Búraszombatig és foytalyból Radkersburg irányában az országhatárig vezetendő közmondányi-helyi-teleki vasútvonalára az előmonkúlati engedélyt évenyen továbbig egy évre meghozszabította.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény hogy a Ferencz József keszrívít valamennyi hasonló vizet tartós hasháató hatása és emulsióere meelő kellemes íznel fogva, már kis adagban is tetemesen fölülműti. Kerünk határozottan Ferencz József keszrívít.

— **Mi kell a magyarnak?** Parlamenti körökben néhány nap óta közbeszéd tárgyal képezi egy esemény, mely az obstrukció útján napjában a Kaszinóban ment végbe, de nyilvánosságra csak most került. Egy este a nagy társalgóban a Kaszinó politikáit igen szamosan veszők össze, s a helyzettről beszélgettek. A hangulat megváltozott, a tárgyat volt, véka súlyos kijelentések is hallatszóttak, kemény kritikai szavak. Így főrendelhat jött egyszerre a következők mondta: „Ha az obstrukció legalább olyan célokat küzdenek, amelyekre első sorban van szükség a nemzetnek... Kivánság vagyok, lelelt erre gyorsan az obstrukció egyik vezetője, hogy mit tartasz kegyelmes uram olyanok, amire első sorban van szükség a nemzetnek? ... Az szótudomás!” felelt a kegyelmes ur: „Fogadjunk száz üveg pezsegő, hogy ha negyvenközt megkerdezzük az a harmadnyeg ur akik itt vannak, nem lesz harom, aki erre a kérdésre így felel.” A fogadást megkötötték, a szolgák papírszeleteket hoztak és azt a bronzszót, amire meg a Szechenyi István kora óta használnak választási celokra és a titkos szava-

zas megindult. A kérdés az volt: Mi kell a magyarnak? — erre kellett felelni. Az urak gyorsan leszavazták, s aztán nagy erőkölés közt bontották fel a szavazó lapokat. Általános meglepetésre a fogadást a kegyelmes ur nyerte meg. Kilonc lapra ilyen válaszok voltak: „A magyarnak szabad-jog kell, semmi egyéb.” Függelésekre van leginkább szükségünk. „Ne feleddünk meg a Testvériség!” „Nagyobb műveltséget kerünk.” „Több pénz!” „Ünáló vamat.” „Szorsósból össze-tartást!” Huszonhárom szavazó lapra mintha csak összebeszéltek volna a szavazók, ezt írták: „Mik kell a magyarnak? Hat Egyetértés!” A kaszinókn egyik képviselő tagja erre így szolt: „Egyszer természetes, hogy majdnem mindnyájan erre a gondolatra jöttünk. Az ok ennek az, hogy egyetlen egy lap sem nyújtja a hazai közéletnek olyan túl képet mint az Egyetértés; s a függetlenség örökösével az Egyetértésnek lelkesebb hangzabb és nagyobb sikere apostolra egy szin. De nemcsak politika és társadalmi tere az emült 37 évolyan alatt véserállap az Egyetértés, a közigazdaság, az ipar, a kereskedelem és a mezőgazdaság sem nélkülözhetik szolgálatait. Szepirodalmi rovata pedig épen egyedül áll az egész sajtóban. Fényő Sándor főszerkesztő ugyanis, mint politikai fömunkáló megadta nyerni Kossuth Ferencet, Magyarország az időszerű legelső politikusát, azozekpen szepirodalmi fömunkáltára megnyerte a ma elő magyar irok egyik legnagyonbikát, Eötvös Károlyt. E két ragyogó névhez a kiváló munkatársak egész gárdája csatlakozik — s ezek egyetért munkája emelte az Egyetértést, a határán túl is lödött utat járó legelső magyar lapja. Most ujvörös az a lap, amely nyira ajándékot is ad előfizetőink, azoknak is, kik most jelenteknek új előfizetők gyanánt, Pom-pas Rakóczy-album és művészi kivitelű és gazdag tartalmú. Előfizetők Budapest Varmegye-utca, 11 szám beküldöndök. Tisztviselők, papok, tanárok, tanítók, lelkészek, magyar katonaisztek, kedvényesek uran kárpák egy hónapra 1 ft 20 krert, negyedévre 3 ft 50 krert feleltre 8 ftort.

A Pestii Naplo karácsonyi ajándéka.

VÖRÖSMARTY-ALBUM

A Pest: Naplo, amely eddigre az Ember tragediáját, Arany János balladait, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himn-Albumot, a Költök-Albumot, tavaly a remek kivitelű Zichy Mihály, s új adta olvasónak a könyvcompán általános föltűntet kello kitalításban, az idén eddigi kiadványait fölülműt fenyűnek és pompával aranyasszon kemény kötésben

VÖRÖSMARTY-ALBUMOT

fogja olvasónak karácsonyi ajándékul adni.

A Vörösmarty-Album a Zichy-Albummal is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát, Csongor és Tündét, Vörösmarty-nak e kedves drámat költeményét a Szózatot, a Ven cigányt, Szózat Tündét és Vörösmarty-nak legértelmebb költői alkotását, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, 20 műnemeleketben és számos sörvegebe nyomott képpel és illusztrációval. A Vörösmarty-Album műnemeleket a legjelebb magyar festőművészek készítik. Mindannyagj élen ott van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar történeti festő, aki a Toldi című költeményt illusztrálta. Kortársai és barátai Madarasi Viktor, a Salamon című költeményhez készít festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő előrendű magyar művészek sorakoznak: Biharai Sándor, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kemény Jenő, Kornóstek Károly, Krenner (Tardos) V., Magyar Mannheimer Gusztáv, Nagy Sándor, Radányi-Hirsch X. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egész sor kiváló magyar festő művészetét fogják a Vörösmarty-Album keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlaponak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amelyen eddig alig jelent meg magyar dísznöben. A

Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mindazok, akik a Pestii Naplóra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,

2. akik félre fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további kötetet az előfizetés leszállásáig megvásároljanak,

3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszállgatása után kárpák meg a Vörösmarty-Albumot,

4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havii előfizetés beküldése után kárpák megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előfizetők, akik a Zichy Mihály albumot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegzett ajándékot bírták, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak egy kárpák meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A Pestii Naplo előfizetési ára: Egész évre 28 kor., feleltre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hora 2 kor. 40 fill. — Előfizetni minden hó 1-től és 15-től lehet.

A „Pesti Naplo” kiadóhivatala.

lődült a vízbe, nyakán csiplett Gábor, a dühös embert s megkötözve bevitték a faluba a közeg-házhoz.

Itt már — azon reményben, hogy majd szabadon eresztik — bevallotta, hogy ő, bizony nem a fozsziágbíró, hanem csak kaesavádász s mivel nem volt kutyája, há ő maga ment a vízbe ugnani.

Ennél sem kellett több. Most már arról is meggyőződött mindenki, hogy ez az ember nemcsak dühös, hanem boldok is. Mert ki a manó látott már olyan vadász! s ki maga legyen a kutya s hozzá meg ugasson is!

Mit tetek más Gabornál, mint, hogy becsukták a bíró díszőrzőjába s jelentést tettek a fozsziágbíróknál, hogy itt a faluban egy megdühödött boldok ember van, csináljon vele valamit.

A fozsziágbíró eleinte tetának vette a dolgot s nem is télt semmit. Szegény Gábor már het nap óta lakta a díszőrzőt s mivel a bíró kijelentette, hogy ő ingyen nem fog tartani az oltában semmiféle dühös és boldok embert, ezért deputáció ment a fozsziágbíróhoz, hogy legyen már rend a közégben, mert mindenki tart, hogy ez a dühös ember egyszer csak kiszabadul valamiké az öblös s megnyarja az embereket.

A fozsziágbíró meg most sem tudta egészen komolyan venni a dolgot, miért is meghagyta a bíróknak, hogy vezessele fel azt a dühös embert.

Igy asztalan két esküdt, a kis bíró, meg az öreg bíró megkötözve felvezették Gábor, a fozsziágbíró ele.

A fozsziágbíró rövidesen tisztába jött a helyzetrel s jó kaegra szabadon bocsátotta Gábor, a A réfutasiáknak pedig meghagyta, hogy mások okosabbnak legyenek s ne fogjanak több dühös embert.

Ezután már csak a réfutasiáknak voltak dühösök, ha valaki úgy adta mondta nekik: „Mikor fogtok megint dühös embert?”

— **Vörösmarty-Album.** Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló” mikor minden esztendőben, diszes ingyenes ajándékokban közelebb hozza a nagy közönség szívéhez a nagy értékesítési irodalmi és művészeti alkotásokat és azzal, hogy megoszmerteti, egyttal meg is szereteti a művészetet. Év év után 25. évfolyamra művészeti ajándékokkal, ritka díszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló”, ez a szó legnemesebb értelmében függelék, száhadelvéi és szökönödő lap és most Vörösmarty-nak, a Szózat és a Ván cigányai ösereji, költői munkáival egyben legkiválóbb alkotással (Szózat, Szép lónka, Csongor és tünde és számos más) foglalja diszes albuma és adja karácsonyra ajándékul. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában készül és a tartalmas díszkönyvet 29 nagy több színben nyomott műmellekkel, továbbá 40–50 szövegkép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékul megkapja a „Pesti Napló” minden állandó előfizetője és díjtalanul megkapja mindaddig aki előfizetője, aki egész éven át fel-vagy meggyedevénkit, a megszakítás nélkül fizet elő a Pesti Napló-ra.

NYILTTÉR.*)

Egy névtelen levél írójához.

Ez új év alkalomával valami, nem tudom minek nevezhető lény, egy névtelen levéllel igyekezett megrontani az ünnepemet.

Felhívom, ha még lenne benne egy parány a becsületérzésből, 1 heten belül személyes felelősségével, esetleg levél útján, adjon alkalmat a köztünk lévő nézeteltérés illő uton való elintézésére.

Megjegyzem, hogy ezen felhívást azon reményben intéztem, hogy nem egy becsület — és jó érzeséből teljesen kivetkőzött lényvel állok szemben, mert ez esetben még ezen soraimra is méltatlannak tartom. Dögölt oroszlanon rugni — felesleges fáradság.

Nabracszyk Béla
joghallgató.

*) Az e rovat közlékért nem vállal fel a szerk.

Nehéz lélegzés, köhögés, légzőszervek bántalmával előrangú orvosi szakértelműek ajánlják az

I. számú József-táptéát.

Székrekedéssel, túlhullással, emésztési zavaroknál és mint vértisztítót a

II. számú József-táptéát.

Egy doboz ára 25 krajczár. Kapható Török József gyógyszerárban, Neruda Nándor drogeriájában IV. ker., Kossuth Lajos-utca és Brázay Károly nagykereskedésben IV. ker., Múzeum-körút, Leitgöb János Esztergomban, Joó Elemér drogeriájában Bécs-Caában, Lengyel Sándor kereskedésében Tata-Tóvárosban.

Főszékhelyén:

**VOGLER JÓZSEF droguista,
BUDAPEST, Flor-utca 4. szám.**

10 doboz megrendelésnél és a pénz beküldése mellett bérmentve.

10-2

Legjobb minőségű, svajci mintúra gyártott

Calcium-Carbid

melynek línként 295 liter gáztelermelvényeért szavatolunk, legolcsóbb árban kapható

Mautner Adolf és Társai

gázkészülék gyártási vállalatnál

Budapest, VII., Dembinszy-utca 18.

Legnagyobb férfi, fiú és gyermek-reis utazás
100 káhat 12 órát felebb
Téli öltöny 14
Szörme kab. 14
Utazó bundák, vadászó-öltönyök
Videki megrendelések gyors- és pontos elküldetnek.
KLEIN és SCHWARZÓZ férfi-szabók.

**BRÁZAY FÉLÉ
SOSBORSZESZ**

**NACY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA**

HASZNÁLATI UTÁTIÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!

A Franklin-Társulat kiadása.

Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

55 kötetben és ennek kiegészítője, a hat testes kötetben

Teljes Magyar Szakszere.

Épp most jelent meg nemzeti irodalmunk e korszakos gyűjteményének negyedik sorozata, s így most már 20 kötet került ki a magyar remekíróknak eme leggodosabb és legdiszesebb kiadásából, melynek rendkívül nagy elterjedése a nemzet minden rétegében eddigéle szinte paratlan.

A most megjelent negyedik sorozatot különösen a Széchenyi-kötet teszi érdekessé. Ezt Berzeviczy Albert állította össze a legnagyobb magyar műveiből, s oly bevezetéssel látta el, mely esszé-irodalmunkban kiváló helyet fog elfoglalni.

Nagy figyelmet fog kelteni a kurucz-költészet kötetje is, melyet Erdélyi Pál szerkesztett nagy ráteremtéssel.

Ezekenkívül Vörösmarty IV. kötetje, Tompa II. kötetje és Kisfaludy Sándor I. kötetje jelennek meg a sorozatban. Az utóbbihoz Heinrich Gusztáv írt nagybecsű bevezetést.

A már előbb megjelent három sorozatban a következő művek jelennek meg:

Arany János munkái I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.
Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly.
Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Zoltány Irén.
Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczy Zoltán.
Kazinczy Ferenc műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Váczy János.
Kölcsey Ferenc munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Angyal David.
Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferenc.
Reviczy Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál.
Szigligeti Ede színművei I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer Jozsef.
Tompa Mihály munkái I. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy Jozsef.
Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor.
Vörösmarty Mihály munkái I. II. és III. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

A Magyar Remekírók gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent Szakszere összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remekírók vevői 20 korona kedvezményesen áron kapják.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)